

Samfundet S:t Erik
Stockholm

Stockholms stadsbyggnadskontor
Registraturen
stadsbyggnadskontoret@stockholm.se

YTTRANDE
2020-01-09

Yttrande över samrådsförslag till ny bostadsbebyggelse vid Spångavägen/ Sedumbacken, del av Ulvsunda 1:1, dnr 2017-15385

Samfundet S:t Erik har tagit del av förslaget till ny bostadsbebyggelse vid Spångavägen/Sedumbacken. Vi finner dock att den föreslagna placeringen och utformningen av de nya bostadshusen behöver övervägas på nytt. Om nya byggnader ska tillkomma här bör de placeras med större avstånd till Spångavägen med plats för träd och gestaltas så att de volymmässigt harmoniserar bättre med bebyggelsekaraktären i det intill liggande smalhusområdet.

Samrådsförslaget innehåller tre nya bostadshus vid Spångavägen

Enligt samrådsförslaget syftar detaljplanen till att möjliggöra 75 lägenheter i flerbostadshus längs Spångavägen och Sedumbacken. På motsatt sida av Spångavägen finns idag en luftburen kraftledning som förutses bli förlagd i mark. Bebyggelsen ska ge Spångavägen en tydligare inramning och på sikt möjliggöra ett urbant stråk som ett viktigt samband mellan Brommaplan och Spånga, vilket anges som ett mål i Översiktsplanen. Tillkommande bebyggelse ska enligt samrådsförslaget anpassas till omgivande terräng och natur samt samspela i formspråk med befintlig bebyggelse längs Spångavägen. Stockholmshem, som har fått markanvisning, föreslås uppföra hyresbostäder i fyra- och femvåningshus med träfasader intill Spångavägen.

Samfundet S:t Erik anser att ny bebyggelse ska anknyta till smalhusområdets karaktär

Samfundet S:t Erik finner att den föreslagna bebyggelsen på ett olyckligt sätt avviker i placering och volym från den smalhusbebyggelse som idag präglar stadsbilden längs Spångavägen i hela sin sträckning mellan planområdet och Brommaplan.

Det föreslagna planområdet har avgränsats från de norra delarna av utredningsområdet för att inte påverka det riksintresseklassade De Geer-moränsystemet. Norr om planområdet ligger koloniområdet Linnea Kortenslund som är klassat som kulturhistoriskt värdefull miljö. Längre västerut/norrut längs Spångavägen börjar småhusbebyggelse. Naturmarksområdet på motsatt sida av Spångavägen från planområdet är en del av Kyrksjölötens naturreservat. De föreslagna nya husen kommer därför i praktiken att forma ett avslut av bebyggelsen längs Spångavägen sett från Brommaplanshållet. Det vore därför naturligt att de tillkommande husen ansluter sig till den befintliga smalhusbebyggelsens volymer och karaktär. Det vore också naturligt att tona ned bebyggelsefronten och att, i likhet med bebyggelsen in mot Brommaplan, lämna plats för träd och annan vegetation intill gatan. Mer vegetation behövs också som övergång till naturmarken på andra sidan om Spångavägen.

Samfundet S:t Erik kan konstatera att de närmaste grannhusen på Sedumbacken, som uppfördes vid millennieskiftet, har placerats som en avgränsad bebyggelsegrupp och på en relativt avskild höjd som är omgiven av vegetation på avstånd från Spångavägen som är det stora huvudstråket i stadsdelen. Därför upplevs inte bebyggelsen på Sedumbacken präglad stadsdelens karaktär i lika hög grad som den äldre smalhusbebyggelsen gör. Bebyggelsen på Sedumbacken utgör i sig ett avslut på stadsdelen Riksby i väster.

Samfundet S:t Erik anser därför att de föreslagna nya bostadshusen bör placeras med större avstånd, och ge plats för exempelvis en avskärmande trädrad, i förhållande till bil- och busstrafiken på Spångavägen vars trafikintensitet förutses öka under de kommande åren trots planerad sänkt hastighet. En ändrad placering skulle också bidra till en bättre harmonisering av den nya bebyggelsemiljön i förhållande till den befintliga smalusbebyggelsen längs Spångavägen. Om det visar sig svårt att dra tillbaka de planerade byggnaderna från gatan, och att ge plats för mer grönska, är det bättre att avstå helt från att bygga nya hus just här.

Den föreslagna gestaltningen av de nya husen avviker dessutom på ett olyckligt sätt från den äldre smalusbebyggelsens. I stadsmuseets bok *Stockholm utanför tullarna* (sid 396-397), utgiven av Stockholmia förlag år 2003, beskrivs bostadsbebyggelsen i Riksby:

Ett vanligt bostadshus i Riksby är ett 9 m brett hus uppfört i tre våningar med lätt framskjutet fasadparti vid entrén, sadeltak, putsade fasader och franska fönster i stället för balkonger. En annan vanlig hustyp är trevåningshus med släta putsade fasader. Pulpettak, franska fönster och portalomfattningar av rött tegel. De äldsta husen från 1939 har varken balkonger eller franska fönster, medan husen från 1944 och 1945 i östra Riksby har balkonger. Flera hus har fått balkonger under senare tid. Fasaderna är idag putsade men var ursprungligen slammade med synlig tegelstruktur.

Hela området har en enhetlig karaktär och en sparsamhet i utformningen vilket delvis hade sin grund i de dåliga tiderna under krigsåren. Även området mellan husen har en enhetlig, väl planerad gestaltning liksom lekparken vid Båtsmanstorpet.

Samfundet S:t Erik anser sammanfattningsvis att det är viktigt att de nya husen upplevs komplettera smalusbebyggelsen vid Spångavägen och att de utformas som ett nytt avslut av stadsdelen Riksby i väster. Förslaget till ny bebyggelse bör därför omarbetas eller, om detta visar sig vara svårt med hänsyn till de befintliga förhållandena på platsen, är det lämpligare att avstå från att bygga.

För Samfundet S:t Erik

Monica Andersson
Ordförande

Susanne Ingo
Vice ordförande

Laila Reppen
Sekreterare